

Austri auditum hebetantes, caliginosi, caput grauantes, pigri, dissoluentes. Quando huiuscemodi tempestas praevaluerit, talia in morbis patiuntur. At, si aquilonia fuerit, tusses, fauces, alii dure, difficultates urinæ, horrores, costarum dolores, & pectoris. Quando hæc tempestas prævaluerit, talia in morbis expectare oportet.

Id quidem, quod fit, declarauit, inquiens: Austri auditum hebetantes, caliginosi, caput grauantes, pigri, dissoluentes. Causam aut̄ huius declarauit scribens. Vbi hæc tempestas prævaluerit, talia in morbis patiuntur. Semper enim oportet medicum distinguere & separare id, quod à causa extrinseca contingit, ab eo, quod morborum ratione fit: ut præcognitiones faciat diligentiores. Causam uero, ob quam austri reddant auditum grauiorem, & uisum caliginosum, non est difficile ex eius tēperatura cognoscere, quæ calida & humida est natura. Omnia etenim talia sunt apta replere caput. Ob hoc igitur & sensuum instrumenta plurima implent humiditate, & capitis grauitatem efficiunt. Princípio autem neruorum humectato necesse est & circa uoluntarios motus pigritudinem eueneire, & ueluti in seipso dissolutum hominem apparere. Contra uero in aquilonijs (ut ipse inquiet inferius) corpora redduntur fiuntq; robustiora, uegetiora, ad motus promptiora, & melius audientia. Nunc uero hæc nō opposuit ijs, quæ ex austro circa corpus contingunt, quoniam in hoc aphorismo de læsione tantummodo, quæ ex utroq; accidit uento, tractare proposue
B rat: ut hæc cognoscentes, ab illis separemus, quæ ex morborum natura contingunt. In aquilonijs igitur (ut inquit) fiunt tusses, propter uidelicet instrumentorum respirationi obseruentium intē periem, et propter fauciūm asperitatem, de qua nobis insinuauit adiungens uerbum illud, fauces, ut subintelligeremus, patiuntur. Nam solet interdum hoc modo loqui. Paulopost igitur inquiet: Autumno & multi æstiuorum, & febres quartanæ, & erraticæ, & lienes. Licet autē & simul duo coniungentes legere, fauces, alii duræ, ut non nulli expositores legendum existimarunt. Nā fauces in aquilonijs constitutionibus apparent duræ, quoniam exiccatur, ac refrigerantur: & ueter inferior dura excernit, & propter temporis constitutionis temperaturam, quæ uergit ad siccitatē, toto corpore exiccato, & magis ipso ad seipsum trahente eas, quæ fiunt ex cibis humiditates. Sed & alia ratione, quoniam, cum longiori tempore maneant, & non excernantur, omnia exiccatur. Vrinæ etiam difficultates, uesica flatu aquilonis ob frigiditatem offensa, est enim exanguis: & propterea ex causis frigidis plus, quam aliæ partes, ipsa est offensioni parata. Eadem aquilonis frigiditas etiam thoracis dolores efficit, ultra communem ad alias partes læsionem, illam quoq; quæ fit ex respiratione, assumentis, quæ non pari modo pulmonem attingit & cor, ob sui caloris multitudinem. Homines uero horridos fieri in aquilonijs constitutionibus, clarum est, cōsentanea uidelicet aeris ambientis temperaturæ.

6 Quando æstas fit ueri similis, sudores in febribus multos expectare oportet.

Quemadmodum paulo ante dicebat: Quando die eadem aliquando frigus, aliquando calor accidit, morbos autumnales expectare oportet. Sic nunc rursus: Quādo æstas fit ueri similis, hoc est temperaturam habet cōmoderatam, expectare (inquit) oportet multos sudores in febribus, & hoc non sine ratione. Neq; enim sine aeris ambientis calore multi sudores fieri possunt, neque absq; hoc, q; aliqua redundans humiditas in corpore contineatur. Horum uero alterum adest in æstate, alterum in hyeme, in autumno autē neutrū, in uere utrūq;. Rationabiliter igitur æstas, quæ sit arida satis, assumit atq; resoluīt humiditatem: similis autem ueri, ob caliditatem quidem attrahit ad cutim: ob humiditatem uero non potest per modum uaporis resoluere. Tota igitur humiditas in morborum iudicijs, dum affatim excernitur, sudores multos facit.

7 In siccitatibus febres acutæ fiunt: & si annus magna ex parte talis fuerit: qualem fecerit constitutionē, tales magna ex parte morbos oportet expectare.

Non multas ait febres in siccitatibus fieri, sed acutas, quoniam paulopost inquiet: Cōstitutio-
D num anni, quod in totum dixerim, siccata tempora, pluviōsis sunt salubria magis, & minus morti-
fera, quibus deinceps adiungens rursus inquiet: Morbi in pluviōsis temporibus magna ex parte
fiunt febres longæ: non absq; ratione. Nam aeris ambientis humiditas pituitosos aceruat hu-
mores, & non paucas generat aquosas superfluitates: siccitas uero pauciores quidem humores
efficit, sed qualitate biliosiores: & ob hanc causam febres numero quidem sunt pauciores ijs, que
fiunt in temporibus pluviōsis, sed acutiores. Quæ uero deinceps in aphorismo dicuntur, ma-
nifesta sunt.

8 In constantibus temporibus, cum tempestiuæ redduntur: morbi constantes, & boni iudicij fiunt: in inconstantibus au-
tem, inconstantes, & mali iudicij.

Constantia tempora nominat, quæ ordinatim suam recipiunt temperaturam. Quæ uero con-
stantem appetit annum, tibi licet discere ab ipso in libro de aqua, aere, locis, & regionib; ita di-
cente: Si quidem pro ratione facta fuerint signa huiuscemodi in ortibus & occasibus syderum, &
in autumno si aquæ descendunt, & hyems mediocritatem seruauerit, neq; ualde serena, neq; fri-
gore excedens, & uere aquæ euenerint tempestiuæ, & æstate: sic par est annum fore saluberrimū.
Postquam igitur, qualem uelit esse cōstantem annum, didicisti: facile est etiam inconstantē intel-

ligere. Omnia enim quæ aliqua ex parte non seruant anni constantis ductum, ea nunc Hippocra^Etes inconstantia uocat: & eos, qui in ipsis accident morbi, similiter appellat. Ait autem ipsos, diffi- culter, hoc est male, iudicari. Vel enim cum casibus periculosis iudicia in his morbis eueniunt, uel statim sunt pernicioſi, uel omnino faciunt recidiuam.

9. *Autumno morbi acutissimi, atq; exitiales, maxima ex parte. Ver autem saluberrimum, & minime exitiale.*

Cum tempora conuenientem seruant totam temperaturam, inter ipsa uer quidem erit saluber- rimum. Morbos autem acutissimos, atq; morbiferos, aliorum temporum comparatione autumnus afferet, quoniam uer quidem bonam temperaturam habet. Autumno uero hoc in primis in- est, q; eadem die aliquando calorem, aliquando frigus continet. Deinde, q; æstiuo succedat tem- pori, in quo multis quidem humores assati fuerunt, quibusdam uero & uires debilitate. Non so- lumen uero hac ratione autumnus malus est, sed etiam quia primum quidem humores mouebātur ad cutem, atq; difflabant: autumno uero ab aeris ambientis frigiditate, retruduntur, atque ad inte- riora impelluntur. Hæc itaq; sunt omnibus hominibus communia: ijs uero, qui malo uictu utun- tur, hoc amplius accedit, q; æstiuo tempore fructibus abundantanter repleti, malorum humorū mul- titudinem generarunt.

10. *Autumnus tabidis malus.*

Damnavit quidem & aliter autumnum in antecedente aphorismo: nunc autem præcipue no- centē tabidis rursus uituperat: Vtrum uero solum illos nominet tabidos, quibus pulmo est exul- ceratus, an omnes quomodo cunctq; colliquescentes, non possumus coniectari. Liqueat aut̄ utrisq; autumnum esse malum, cum sit siccus simul ac frigidus, & inæqualis.

11. *De temporibus, si quidē hyems sicca & aquilonia fuerit, uer autem pluviōsum & australe, necesse est æstate febres acutas fieri, & lippitudines (Græci ophthalmias uocat) & intestinorū difficultates, præcipue uero mulieribus, et uiris, qui natura sunt humidiores.*

De alteratione, quæ in temporibus fit, hic docet, ab hyeme quidem sicca & aquilonia initium sumens, uere autem pluviōsum & austrino. Paruæ igitur quamvis sint tales mutationes, præterna turam tamen sunt: quapropter & in æstate sequi ait hos morbos, febres acutas, & lippitudines & intestinorum difficultates. Causam uero, ob quam superabundant in tali cōstitutione huiuscemodi morbi, ipse explicauit in libro de aquis, locis, & aere. Verba autem eius se habent in hunc modum: Si hyems quidē sicca & aquilonia fuerit, uer aut̄ pluviōsum & australe, necesse est æsta- tem febribus abundare, lippitudinesq; & difficultates intestinorum aduenire. Quando.n. æstate ῥινί�ος, id est suffocatio seu æstus, repente superuenerit, & terra madida pluvijs uernalibus & ab austro fuerit, necesse est æstum duplicari, & à terra madida atq; calente, & à sole comburente, nō dum constantibus hominum uentribus, neq; exiccato cerebro. Necq; enim possibile est tali uere existente, non humectari ac putrescere corpus ac carnem: unde febres accident acutissimæ tū re- liquis omnibus, tū præcipue pituitosis. Difficultates uero intestinorum mulieribus & uiris humilioribus cōuenit fieri. Hæc Hippocrates in libro de aquis, locis, et aere dixit. Nos uero latius eius sermonem explanabimus: et primo quidem ob quam causam neq; in hyeme, neq; in uere per talē constitutionem dixerit uulgari morbos. Cum tamen in secundo Epidemiorum, in ipso tempore uitiato dicat apud Cranonem factos esse carbones. Verba aut̄ eius hæc sunt: Carbones in Crano- ne æstivi. pluebat in æstibus aqua ruente per totum. siebant autem austro magis. Manifesta igitur est ex ijs, quæ dixit, causa quoq; ob quam apud Cranonem facti sint æstate carbones. Necq; enim paulatim mutauit temperaturam naturalem, sed ad talem peruenit constitutionem, in qua facile putrēt, quæcumq; naturam habent, ut putreant. Habiles enim sunt humiditates, quæ modum ex- cesserint, ad putredinem faciēdam. Nā (ut ipse inquiet) morbi in temporibus pluviōsis sunt ma- gna ex parte febres longæ, & alii fluxus, atq; putredines: adhuc aut̄ magis, q; humiditates, putredi- nem calores faciunt. In unum itaq; conuenientibus adeo fortibus atq; immoderatis dispositioni- bus, ueluti in Cranone, secundum tempus corpus non expectat, uerum anticipat in priore pluri- mum offendit. Per hyemē uero sicciam & aquiloniam, corpora quidem tali modo afficerētur, qua- li ipse dixit per hæc uerba: Si uero aquilonia fuerit: tusses, fauces, alii dure, urinæ difficultates, hor- rores, dolores laterum, pectorum: non tñ effatu dignus morbus cōtrahetur. nam & alioqui siccio- res constitutiones sunt salubriores. Ex toto enim ait siccitates pluviōsis temporibus esse salubrio- res, & minus mortiferas. Hyems uero aquilonia ac siccā nocebit quidem rectis stantibus homi- nibus ad tusses, & alii suppressionem, & difficultatem urinæ, atq; dolores locorum ad thoracem attinentium: non tamen febres, uel difficultates intestinorum, aut tale quiddam operabitur. Cur igitur non etiam in uere pluviōso atq; australi morbi uulgantur? Quoniam antecessit hyems fri- gida sufficienter ac siccā. Ipse uero dixerat non simpliciter præsentes constitutiones fore conside- randas, sed ex qualibus, ad quales fiant permutationes. Præexiccatū itaq; corpus per hyemē sic- cam atq; aquiloniam existentem, non modo nihil ex uernis pluvijs patietur, sed potius aliqua ex parte iuuabitur ad naturalem rediens mediocritatem. Si uero totum uer humidum fuerit, ad con- trariam ducetur corpus constitutionem, illi, quæ prius inerat, id est siccā, transcendens illam, quæ medium

A medium tenet, mediocritatem. Quare aestas subsequens, paratum excipiet offensioni, cum terra adhuc humecta sit: atque ob hanc causam suffocationem efficiat, utpote Etesiis non dū spiratis. Nam postea flare incipiunt post Canem etiam. Quare totum tempus mediū habebit febres acutas, propter caliditatem & humiditatem humoribus in corpore putrescentibus, ne cno lippitudines, & difficultates intestinorum, pro aptitudine partium, quae offensionem recipere natura aptae sunt. Aliæ n. alijs magis, aliae minus passibiles sunt, secundū corporū temperaturas. Nā lippitudines ferē omnes infestant repleto capite, quibusdam exceptis, quibus oculi praeualidi sunt: Difficultates uero intestinorum, sicut ipse dixit, eos, qui naturas humidas habent, & mulieres; haec siquidem uiris sunt humidiores. Si igitur totam constitutionem, tanquam nostra putrefacientem corpora, damnamus: liquet, quod putredo magis humidis adueniet corporibus. Ipsum siquidem humidum, quod in nostris putret corporibus, quedam ueluti materia est à ui caloris patiens. Humiditas uero ambientis aeris, quatenus exiccati non sinit humorum in corpore superabundantiā, eattenuat uim putrefacientem. Nihil itaq; mirum, si in talibus cōstitutionibus plus offenduntur naturae humidiores: & propterea ait febres pituitosis magis aduenire. hi siquidem necessario sunt humidiores. Manente igitur putredine in corpore, febres fiunt: si uero per uentrem evacueruntur, difficultates intestinorum. Et haec per totam æstatem contingent, nisi fiat circa Canis ortum permutatio, de qua ipse in libro de aquis, locis, & aere transgit post uerba paulo antea scripta, post illa uidelicet. Difficultates autē intestinorum par est fieri mulieribus, & uiris humidoribus. Nam sermonem continuans, scribit in hunc modum: Et, si quidem superuenerit circa Canis ortū aqua et hyberna tempestas, et Etesiē perflauerint, spes est quietis, et quod autumnus salubris erit: alioqui periculum est, ne pueri moriantur & mulieres, minime uero seniores: & ne, qui euaserint, in quartanam finiant, & ipsa quartana in aquam inter cutem terminetur. Verum de ijs, quae adiecit in libris de aqua, aere, & locis, cum librum illum exponemus, diligentius considerabimus. De ijs uero, quae in praesenti aphorismo proponuntur, sufficienter est dictum, excepta una dictione, ex necessitate, quam non solum apposuit in aphorismis, sed etiam in libro de aquis, locis, & aere, ostendens per eam, quod rei natura persuasus, non aliqua obseruatione ductus ista notauerit. Quoties igitur uerisimile fit ipsum uidisse talem constitutionem, uel quot in locis, nunquid bis, uel ter, uel quater? At neq; si saepius inquias, adhuc possumus dicere, quod ita semper erit: sicuti neq; si ex medicina aliqua uideris purgatos sex, uel septē homines, dicere certe poteris, quod omnes posthaec homines ex necessitate purgabuntur. Quare pro manifesto relinquitur, quod rei naturam Hippocrates sequens, & non aliquam obseruationem, ita scriptitauerit: Necesse est æstate febres acutas, & lippitudines & difficultates intestinorum fieri.

12 Si uero hyems australis & pluviosa fuerit, uer autem siccum & aquilonium: mulieres quibus partus ad uer inest, ex quacunq; occasione abortiunt: quae uero parient, imbecilles & morbos infantes pariunt: quare uel statim intereunt, uel tenues & ualestudiari uiuunt. Ceteris uero mortalibus difficultates intestinorum, & lippitudines siccæ fiunt, senioribus autem distillationes, quae cito intercidentur.

Contrario modo se habet temperatura duorum temporū, quae in priore aphorismo dicta sunt, ad temperaturam illorum temporum, quae in isto dicuntur. Qualis enim erat hyems prius in illo, tale nunc est uer: Quale autem erat in illo uer, talis nunc est hyems. Quod igitur non erat in illis necessarium in uere morbos uulgari uehementes, sufficienter dictum est. Nunc autem, quod hyeme humida quidem ac calida existente, uere autem frigido & sicco, necessariū sit in ipso uere homines ægrotare, monstrandum est. Mulieres itaque, quibus partus ad uer est, ex quacunq; abortiunt occasione. Corpora siquidem humida ac mollia & laxa ab hyeme serena, facta, ad intimas sui partes aeris ambientis frigiditatem facile admittunt ita, ut infantes, qui longo tempore calori diu sunt assueti, uehementer à frigore percussi, non absq; causa hi quidem prius in utero, hi uero mox in partu moriantur. Qui uero uiui in lucem eduntur, non ferentes subitam ad contrarium mutationem, uel breui post tempore moriuntur, uel exiles atq; insalubres effecti, uix in uita perdurant. Alijs uero, ceu pituitosis, ac mulieribus, difficultates intestinorum ait accidere ex pituita à capite ad uentrem defluente. Hunc enim humorem par est in dicta cōstitutione plurimū generari, per hyemem quidem capite repleto, circa ueris autem initia subito refrigerato: nam cerebrū sua natura generandis pituitosis superfluitatibus aptum est, cum refrigeratum, alimentum convincere non potest. Inest autem & hoc pituitæ generationi, ut, quae à fortii sit frigiditate, acida euadat, quae uero à caliditate replete caput, salsa: sicuti sane, & quae à pauca sit frigiditate, uel paucā dulcedinem, uel nullam manifestam qualitatem habeat. Ea igitur, quae fit in praesenti constitutione pituita: propter eam, quae fuit in hyeme, caliditatem, salsa erit: & hac ratione maxime difficultatem intestinorum generabit, quando longiori tempore mordens atque abradens, intestinum offendet. Nam propter lentorem inter exeundum intestinis adhærēs & immorans, semperq; ipsa propter qualitatem detergens, facit intestinorum difficultatem. Iis autem, qui natura calidi sunt ac biliosi, inquit ipse Hippocrates, lippitudines siccas accidere. sic autem uocat eas, quae sunt sine fluxu. Par autē est calidis ac siccis naturis in siccā ac frigida constitutione, quae calidam atque hu-

midam excipit, tales lippitudines fieri. Caput enim prius repletum est in calida atque humida cōstitutione: frigus autem superueniens, ueluti manus quædam extrinseca, comprehendens ac pre-mens cerebrum, ueluti spongiam quandam, exprimit illam, quæ in ipso continetur, humiditatē. Hæc uero delata ab uno loco ad alium, ex ijs, qui faciles sunt ad patiendum, multos generat morbos: atq; ita in ijs, qui oculos habent natura imbecilles, lippitudines accidunt. Nihil uero ex ipsis fluet extra, propter aeris ambientis frigiditatem densantis superficiem exteriorem. Quod uero Hippocrates ipse omnia, quæ diximus, ad causas referat antedictas, manifestum est ex ijs, quæ scripsit in libro de aqua, locis, & aere, in hæc uerba: Pituitosis itaque par est difficultates intestino rum aduenire, & mulieribus, pituita à cerebro defluente, propter naturæ humiditatē: biliolis au-tem siccias lippitudines ob carnis caliditatem ac siccitatem. Quod uero scribitur circa finē aphorismi, Senioribus uero destillationes, quæ subito interimant, ipse in libro de aqua, locis, & aere, per hæc uerba scripsit: Valde autem senibus destillationes propter raritatem & uenarum colli-uationē, ita ut repente intereant: quosdam uero contingit dextra sinistrāue parte resolutos fieri. Per hæc uerba uidetur Hippocrates, non quas cōmuni uocabulo destillationes (hoc est *narratio*) consueuimus nominare, quæ scilicet ex capite feruntur ad pulmonem per asperam arteriā, sed omnes, quæ feruntur fluxiones per uenas à capite ad partes inferiores, quare & cito interimētes, bene uidetur adiectum, quoniam hæ uelocem crīsim faciunt, cū aliæ diutius perdurent. Qui-dam uero expositores per destillationes intelligentes illas, quæ à capite ad pulmonem fiunt per fauces & arterias, cum negatione, non, hunc scribunt sermonem, hoc modo. Non cito interimen-tes, Et recte quidem. Neq; enim frigidæ fluxiones in ipsis concoquuntur, ob ætatem. In quibusdā uero exemplaribus scriptum est, Cito interimentes, quoniā & in libro de aqua, locis, & aere ipse inquit: Ita ut repente intereant.

13 Si uero æstas siccā fuerit & aquilonia, autumnus uero pluuiosus & australis: dolores capitū ad hyemem fiunt, & tusses, raucedi-nes, atque grauedines: quibusdam autem & tabes.

Eandem temperaturam nunc attribuit æstati & autumno, quam paulo antea pronunciauerat de uere atque hyeme, cum ita dicebat: Si hyems siccā & aquilonia fuerit, uer autem pluuiosum & australe. Verum ibi quidem in hac constitutione æstate dixit febres acutas, lippitudines, & difficultates intestinorum fieri: nunc uero in hyeme dolores capitū, tusses, raucedines, atque grauedines. Non adiecit autem uel ibi æstiuam constitutionem, uel hic hybernā: ut qui utruncq; tempus suam seruare temperaturam supposuerit. Nam si & in his alia aduenerit aeris ambientis intemperies, erit & in prædictis morbis propter illam aliqua alia propria intemperies. Verum in illa quidem constitutione, qua dixit hyemem fieri siccā & aquiloniam, uer autem pluuiosum & australe: ipse subiecit causas, ob quas tales morbi æstate fiunt, in libro de aere, locis, & aquis. de præsenti uero constitutione nihil dixit in illo. Nam post duas antea scriptas constitutiones, alteram quidem, in qua hyemem aquiloniam & siccā vult fieri, uer autem pluuiosum & australe: alteram uero, in qua contrarium, pluuiosam & australē hyemem, uer autem siccum & aquilonium: hanc, quæ post ipsas tertia fuerat, de qua præsens est sermo, non etiam adiecit, sed eius lo-co alteram talem: Si uero æstas pluuiosa fuerit & australis, & autumnus similiter: necesse est hyemem fore insalubrem: Deinde per ordinem quasdam alias, quarum nulla eodem modo, quo ista nunc proposita, se habet. Sed de illis quidem, cum ad earum expositionem peruerterimus, sermonem faciemus. Nunc uero de ea, quæ ab ipso dicitur in aphorismis, agamus, idem nostro sermoni initium facientes, quod etiam paulo ante diximus. Par etenim est seruare ipsam hyemem similem ei, quæ est naturalis, hoc est frigidam atque humidam, quantum hæ duæ qualita-tes conueniunt temperatæ regionis habitationibus, de quibus & ipse loquitur & nos paulopost nominatim mentionem faciemus. Seruante itaque hyeme suum temperamentum, nulla fortior in ipsa ægritudo consistet, sed tantum capitū dolores, tusses, raucedines, atque grauedines, quæ sunt repleti capitū accidentia. Si igitur, ut prius diximus, in utroque tempore, æstiuo scilicet at-que autumnali, fieri pluuias australes contigerit, forte & in ipsa æstate, sin minus, saltem in ipso autumno uulgabuntur morbi proprii constitutionis humidæ & australis. Nunc uero, cum æsta-tem siccā & aquiloniam præcessisse supposuerit, autumnum autem humidum & austrinum: par est non solum quosdam non incipere statim ægrotare, uerum & immodicæ per æstatem sic-citatis habere remedium non mediocre, eam, quæ facta est in autumno, humidam constitutio-nem. Quia uero totus autumnus talis est subsecutus: necesse erit ijs, qui naturam habent humiliorem, plus, quam deceat, replete capite, nuper dictos casus hyeme aduenire: quibusdam au-tem eorum & phthisin id est tabem, qui scilicet ad hunc affectum apti natura sunt. Sunt autem apti natura & qui angusto sunt pectore, & quibus à capite ad pulmonem fluxio defertur. Hi igitur tabidi fient. Alijs uero nullus quidem fortior morbus adueniet, sed tusses atque raucedines, & quicunque alij huiuscmodi casus fient, tempore hyberno capita suscipiente austrinis pluuijs antea repleta, atque ita in quibusdam quidem hoc solum efficiente, quod superfluitas in capi-te permanens sit ipsi doloris causa. Nullam siquidem plenitudinē ulla in parte corporis hyems dissoluit.

A dissoluit. In quibusdam uero coacto amplius & uelut compresso capite expressa materia inutilis, ad loca capiti subiecta descendit: hoc itaq; ueluti purgatio quædā capitū est & euacuatio. In quibus uero multa materia grauatū caput antea laborauit, nec potuit hybernum frigus tolerare propter maiore intemperiem refrigeratum, maiorum est fluxionum subiectis sibi partibus causa.

14 Si uero aquilonius & siccus, ijs, qui naturam habent humidiorem, & mulieribus conferet: reliquis autem lippitudines siccæ accidunt, & acute febres, & longe, nonnullis uero & melancholie.

Hic sermo nunc dictus liquet, quod nō est integer Aphorismus, sed pars secunda unius Aphorismi, cuius priorem partem nuper destitimus explanare. Nam manente cōmuni ea, quæ est, aestatis dispositione utrīsq; sermonibus: prior quidem pluviū & australem ab ipsa supponit autumnum, secundus uero, qui instat, siccum & aquilonium. Quod uero nihil differt, siue siccum, siue squallentem, siue in aquosum dixerimus, unicuique est manifestum. Ambobus ergo temporibus squallidis & siccis effectis, humidæ quidem naturæ non modo nihil offendunt ex tali constitutione, sed potius aliquam sentient utilitatem. Causam uero ipse dixit in libro de aquis, locis, & aere, scribens in hunc modum: Pituitosis uero haec omnia auxilio sunt. Exiccantur enim, atq; ad hymen minime laxi perueniunt, sed exiccati. Reliquis uero, qui non sunt tali natura prædicti, lippitudines siccæ, febres acutæ, atque grauedines accidunt, & nonnullis eorum atræ biles. Causam uero horum generationis, ipse in libro nuper dicto, his uerbis explicat: Biliosis uero hoc est initium, quia ualde exiccantur, & lippitudines his siccæ eveniunt, & febres acutæ & diuturnæ, quibusdam uero & atræ biles. Deinde causam subinferens, inquit: Bilia enim pars humidissima atque aquosissima exiccatur atque absumitur: crassissima uero & acutissima linquitur, & sanguis pariter eadem ratione: ex quibus hi morbi ipsis contingunt. Haec itaque à nobis in propositas constitutiones dicta sunt sufficienter. Cur uero de his solis constitutionibus fecerit mentionem Hippocrates, cum & plures aliae sint, non habeo dicere. Volo autem potius declarare uiam a rationem, qua quispiam utens, omnes constitutiones complectetur. Est autem talis. Primum igitur incipere est necessarium, ueluti ab elementis, à simplicibus aeris ambientis intemperatris, atque ipsas dividere, in ualde paruas, ualde uehementes, ac medias: & tum dicere de qualibet earum, quæ dictæ sunt intemperaturæ in singulis temporibus contingentum, quos scilicet menses secundum unam quamq; naturam generabunt. Post haec duorum temporum intemperaturas inuicem connectere, quemadmodum conatus est nunc Hippocrates facere. His uero transactis omnibus, deinceps trium temporum coniungere omnes omnibus intemperaturas, deinde quatuor. Sic n. foret integra atq; perfecta meditatione. Haec igitur & nos forte aliquando, si plus otii nostra fuerimus, seorsum scribemus. Sufficiat autem in præsentia hoc dixisse solum, quod paucos admodum intemperaturarum complexus scripsit Hippocrates, adeò ut haec potius quoddam exemplum videantur, quam pars aliqua effatu digna totius circa talia disciplinæ. Dicemus autem plenius de ipsis, cum librum de aquis, locis, & aere, & de Epidemijis primum exponemus. Quod uero paulo antea sum me dictum pollicitus, nunc adiungens, in ipso finiam orationem. intelligere nos enim oportet omnes, de quibus scripsit Hippocrates, constitutiones, in locis terræ habitabilis temperatis fuisse: exceptis ab hoc sermone. Thraciæ locis, quæ à mari distat. Haec enim in frigiditate atque humiditate modum excesserunt: sicuti & quæ ad Ægyptum ac Libyam attinent, loca calida sunt ac siccæ: exceptis & hic illis, quæ mari adiacent locis. In frigidis enim, quales sunt circa Thraciam ac Pontum regiones, quoniam loca mari adiacentia, humiliæ sunt: ob hanc causam calidiores habent temperaturas. In calidis uero, quales Ægyptus ac Libya: quoniam æstatis à uenientis ab Arcto flantibus refrigerantur, idcirco minus sunt calida ijs, quæ ad mediterranea recesserunt. Zona uero exquisitam habens temperiem, ac media orbis terrarum, est, quæ per Gnidum, & Co., & quæcunque loca non multum ab his recesserunt, uel ad aquilonem, uel ad austrum. Oportet autem, ut temperatam zonam nominatam ab ijs, qui talium habent peritiam, perfecte intelligas, excogitare quandam lineam rectam ab oriente ad occidentem extentam per ea, quæ dixi loca. Quidam autem astronomi non zonas, sed parallelas, id est æquidistantes uocant tales in terra habitationum similitudines, quæ ab ortu ad occasum protenduntur. Sermo igitur ab Hippocrate habetur de ijs præcipue, quæ diximus, locis. Ordo autem temporum, sicuti ipse sæpius in libro Epidemiorum ostendit, & sicuti ij, qui hoc studio excelluere, scripserunt, hic est: Ortus Pleiadum, principium est æstatis: post quem Canis ortus oporam appellatam inchoat, quam etiam secundam partem æstatis uocant. Post hanc Arcturus oriens, initium facit autumno. Deinde occasus Pleiadum, hyemis principium adducit. Et inde, quod hyemem sequitur æquinoctium, ueris exordium afferit.

15 Ex anni autem constitutionibus (quod in totum dixerim) siccitates imbribus sunt salubrioeræ & minus mortiferae.

Quod melius fuisset inter anteas scriptos Aphorismos, in quibus agit de temporum cōstitutione, huc primum scribere Aphorismum, quem nunc præ manibus habemus, ex ipsis rebus didicimus, quoniam ad confirmandos priores Aphorismos hoc etiam eguimus. Et hoc ex necessitate didicimus: qm̄ prius est natura atq; doctrina, simplex composito. Post illum igitur Aphorismum

cuius initium est: Austri hebetantes auditum, caliginosi, caput agrauantes, pigrī dissoluentes. E primo loco ponemus illum, cuius principium: Quotidianæ constitutiones, aquiloniæ quidē corpora in unum cogunt. Secundo loco hunc nunc propositum: in quo ex omnibus anni constitutio nibus siccitates imbribus anteponit, & hoc cum ratione. Nam in siccitatibus superflua humiditas dissoluuntur: per imbræ autem intra corpus collectæ putrefiunt, nisi quis singulis diebus collectas exercitijs expurget. Quæ enim fit per balneas euacuatio, parua est, & solā ferè cutem euacuat: quæ autem sunt per carnem & partes solidiores dispersæ superfluitates, haud sufficienter balneis euacuantur. Neq; tamen ea, quæ fit per purgantia pharmaca, superfluitatum euacuatio idonea est. Nam ualde indigentibus, & ex longis interuallis utilis est. Earum uero, quæ quotidie generantur in corpore, superfluitatum euacuatio minor est, quam ut exigat purgantis pharmaci operationem. Si uero quispiam uoluerit bis in mense, aut semel saltem ea uti, ueritus ne superfluitatum multitudine aggregetur: præter id quod nocebit, corpora etiam in malam trahet consuetudinem. Alimenti siquidem pars una serofa est & humida, quæ ipsi gratia distributionis admiscetur. Altera ueluti fuliginosa superfluitas, quæ in plurimis cibis: quicunq; sunt peiores, continetur: hec naturæ operationem subterfugit, cum neq; assimilari corpori quod nutritur, neq; agglutinari queat. Hæ igitur omnes diebus singulis sunt euacuandæ: uerum magis in siccis constitutionibus euacuantur, quam in humidis: atq; ideo has dixit esse salubriores. F

- 16 Morbi in pluviarum multitudine magna ex parte fiant, febres longæ, uiri profluvia, putredines, morbi comitiales, apoplexie, & angina. In siccitatibus autem, tabitudines, lippitudines, articulorum morbi, stillicidia urinæ, & difficultates intestinorum.

Febres quidem longas ex multitudine fieri humiditatis, non est mirum: siquidem ægroti ad morborum solutionem egent coctione: plures autem humiditates nō nisi in longo tempore concoqui possunt. Accedit ad hoc, quod frigidiores & magis pituitosi generantur humores in multitudine pluviarum: sicuti contra in siccitatibus biliosiores. quare in temporibus pluviiosis febres erunt diuturniores, in siccitatibus autem acutiores. Alii autem profluvia in temporibus pluviiosis rationabiliter euenire ex humorum superabundatia per aluum expurgata non est obscurum: sicuti etiam, quod eisdem temporibus putredines fiant, quoniam perspicuum est humida siccis magis esse putredini obnoxias. Sunt utique & morbi comitiales, & apoplexie, morbi ex pituita ortum habentes. Angina autem fit nonnunquam superfluitatum multitudine ad fauces collecta: fit etiam magna ex parte fluxionibus ex capite firmatis in fauibus. Quod autem in pluviiosis temporibus fluxiones, & potissimum ex capite uenientes superabundent, & manifestum est, & dictum à me sepius. In siccitatibus autem & tabidos morbos ait abundare, & lippitudines, & articulorum passiones, & stillicidia urinæ, & difficultates intestinorum, satis (ut mihi uidetur) indistinctum de hisce faciens sermonem. Morbi siquidem tabidi has duas sequuntur constitutiones: unam summe frigidam ob quam nonnulla ex uasis, quæ sunt in respirationis instrumentis, dirumpuntur: alteram quæ coniunctam habet cum caliditate humiditatem, quarum occasione caput repletum mitit ad pulmonem fluxiones. sicciam uero constitutionem, quæ tamen quo ad caliditatem & frigiditatem naturaliter se habeat, omnia potius, q; tabitudines, cōsequuntur. Quare mihi uidentur nonnulli fuisse coacti de oculis, tabitudines intelligere, ut sit sermo huiuscmodi: In immoderatis autem siccitatibus lippitudines tabidæ fiant, hoc est ad tabem oculorum terminantes: ex qua fiūt extenuati ac siccii plus, q; naturæ conueniat, facta simul & ipsa pupilla angustiore, exiccatis uidelicet humoribus, à quibus distenta moderate quidem, modum seruabat naturæ cōuenientem: plus uero, q; oporteat, ad prauam latitudinem extendebatur. Si uero ipsas per seiphas dictas lippitudines intelligamus, uerbum siccias adiungemus. Diximus autem paulo ante, causam, ob quam sicce lippitudines in magnis fiant siccitatibus. Iam uero articulorum morbi qui quidem ex fluxionibus fiant, nullo modo in immodicis siccitatib. fient. Qui uero ab aliqua acrimonia accidunt, si et calidas immodica accesserit, tunc solum euenient. Quas igitur articulorū passiones in siccitatibus dixerit fieri, dignum est inquisitione. Si enim immodicæ factæ consumperint articulorum humiditatem: difficilē sanè quandam motum ob siccitatem efficiēt: forte uero & dolorē nonnunquam: eam uero passionem, quam arthritiū uocant haudquaquam efficient: nisi quispiam omnem articulorum dolorem ita uelit nominare. Atqui ipse in libro secundo Epidemiorum ita inquit: In Æno famis tempore, qui leguminibus uescabantur, infirma habebant crura: qui orobos comedebant, genuum dolores patiebantur. non arthriticos, sed genua dolentes ipsos appellavit. Quispiam uero fortasse respondeat nō unius articuli dolorem, sed multorum simul arthritiū nominari: & idcirco genua dolētes, nondū arthriticos appellari. De morbo igitur, qui arthritiū nominatur, hæc dubitasse sufficiat: De urinæ uero stillicidij deinceps uideamus. Neq; enim ad siccitates & ipsæ simpli citer consequuntur, nisi tribus adhibitis distinctionibus, quarum prima est immodica siccitas, secunda, si calidas adiungatur, tertia, si frigiditas: de quibus non fecit mentionem Hippocrates: sed, ut dixi, sicut libeat omnium anni constitutionū naturam inuestigare, sic ipsum facere oportet. Erat aut sermo exēplo manifestius huius propositione considerationis. Nam immodica siccitas in naturis bene tēperatis aliam efficit corporis dispositionē, alia in siccis, uelut & in humidis aliā: sic & in calidis

A in calidis ac frigidis, aliam in utraq; faciet dispositionem: secundum etiam coniugationes simplici
um intemperaturarū, aliam quidem in calida & siccā: differentem aut ab ipsa, in frigida & siccā: &
in reliquis duabus eodem modo. Sicuti uero simplicē paulo antea seruantes aeris ambientis tem-
peraturam, in unaquaq; natura propriam dicebamus facere dispositionem: sic compositā supponē
tes, in unaquaq; rursus natura futuras dispositiones considerabimus. Erit autem composita siccā
aeris ambientis constitutio, quando frigiditatē, uel caliditatē adiungetur, quamquam & simplex
uidebatur quodammodo & ipsa composita: Nam miscebatur bene temperatē constitutioni me-
diæ inter immoderantiam utrancq; eam, quæ est secundum caliditatem, & eam, quæ est secundum
frigiditatem. Cum uero cōcessum sit in doctrinis, simplices quidem intemperaturas esse eas, quæ
secundum unam qualitatem à modo naturæ recēserunt, nō simplices autem eas, quæ secundum
plures: non sine ratione, cum aer ambiens, ea, quæ est secundum siccitatem & humiditatem, oppo-
sitione, fuerit male temperatus: in altera autem, quæ est secundum caliditatem & frigiditatem, be-
ne temperatus: simplicem dicemus esse intemperaturam. Hac igitur habita in omnibus conside-
ratione, non est obscurum, quām prolixus fiet sermo de reliquis constitutionib; & nunc propo-
situs de uesica. Nam urinæ stillicidia fiunt & propter acutiem urinæ, & propter uis retentiū, que
B est in uesica imbecillitatem, quæ rursus imbecillitas ex immodica intemperatura contingit. Cum
uero octo sint immoderantiae, in singulis earum debilis uesica erit: atq; idcirco ad eam urinæ stilli-
cidia consequentur. Iam uero & urinarum acrimoniæ à quibusdam fiunt intemperaturis, sed po-
tissimum ab ea, quæ est secundum caliditatem, deinde ab ea, quæ est secundum caliditatem & hu-
miditatem, tertio ab ea, quæ secundum humiditatem. Fiet itaq; & ob hæc urinæ stillicidium, dem
ptis ijs, quæ sunt propriæ uesicæ passiones, ad quas urinæ stillicidia casus ratione consequuntur:
ueluti cum ob ulcus, aut erysipelas, aut abscessum in ea factum, uel inflammationem, aut tale quid
aliud, urinæ stillicidium contigerit. Nunc enim non de his sermo existit, sed solum de illis, que ae-
ris ambientis ratione proueniunt: sicuti neq; de illis, quæ ex malo uictu habent occasionem. Que
tiero in urinæ stillicidio sunt dicta, hæc etiam à nobis dici cogites in difficultate intestinorum, de
qua neq; ipse idem cum Hippocrate sentio. Difficultas enim intestinorum non simpliciter ad sic-
citates consequitur, nisi prius distinctio adhibetur, primum quidem ut sit exuperans siccitas, de-
inde ut aer ambiens secundum caliditatem & frigiditatem permuteatur, postremo ut nature corporum patientes considerentur. Non est autem æquum adeo de Hippocrate dubitare, quod pri-
C ipsum de Mnesitheo, tum multis alijs medicis, qui ueras Hippocratis vias ingressi, multa sibi par-
ticulatim elaboranda proposuerūt. Cum enim deceret eos, si quicquam aliud, eam quoq; quæ de
temporum constitutionib; est, contemplationē, ut paulo antea supposui, articulatim distincte
tractare, totamq; elaborare, ipsam omnino contempserunt. Nos uero id facere aggrediemur pro
prio his dicato opere, si prius hæc, quæ præ manibus habemus, absoluuerimus.

17 Quotidianæ autem constitutiones, aquilonie quidem corpora densant, & bene firma, & bene colorata, & me-
lius audientia faciunt, & aluos exiccant, oculos mordent, & si pectus dolor aliquis prius obsederit, dolorem augent. Austrinae dis-
solunt corpora, & humectant, auditum obtundunt, capita aggrauant, & uertigines faciunt, oculis atque corporibus difficilem mo-
tum prestant, & aluos humectant.

Cum frigidus ac siccus uentus sit aquilo, omnes corporis consumit superfluitates. Robur autē
adīcit ipsis instrumentis ex eo, q; astringit, & in unum cogit densando substantiam. Ob hoc igitur
(ut inquit) omnia meliora fiunt secundum animales & naturales operationes. Nam animales
quidem operationes ostendit per ea uerba: Bene mobilia: &, melius audientia: Naturales uero cū
inquit, Bene colorata. Commune autem utrisque bene firma ac robusta esse. Et clarum est, quod
D ex uno sensu auditus, ueluti exemplo quodam, etiam de alijs ostendit. Hæc igitur bona adsunt a-
quilonijs constitutionib; quibus maxime perfruuntur, qui salubre corpus habent, & ex his ipsis
humidiores. Adsunt uero & mala quædam hisce constitutionib; uerum parua, & non simi-
lia malis, quæ austera affert. Cur enim non parua sint, aluum cohiberi, morderi oculos, & preceden-
tes dolores pectoris exacerbari? Nosces autem ipsorum paruitatem australibus comparans con-
stitutionib; quas dixit dissoluere corpora. Maximum enim est hoc malum ad omne opus uita-
le ac animale: Non paruum autē aggrauatio capitis, & difficilis auditus. De uertiginibus autem
(iāyss Græce uocant) quid dicere oportet? quæ proximæ sunt morbis comitialibus, & ijs, quos
apoplexias nominat. Illos enim est tenebricosa uertigo, quæ fit, cum humor cum crasso spiritu
in capite mouetur, & idcirco præcedit epilepsiam & apoplexiā. Sed & difficilem (inquit) præ-
stant oculorum & totius corporis motum, prauū autem sunt & huiuscmodi casus. Solum autem
inest ipsis hoc mediocre, quod aluos reddunt humidiores. Hoc aut & alia omnia efficiunt, maxi-
me quidem propter humiditatem: sed & insuper etiam propter caliditatem. Id autem, quod in ini-
tio sermonis scribitur, melius ordinem commutasset, ut primum quidem foret uerbum, humectant,
secundum uero, dissoluunt, deinde ea, quæ deinceps sequuntur. Quia enim humectant, ob hoc &
singula alia operantur, coadiuante ad hæc & caliditate. Fiunt siquidem operationes per solidas
animalis

animalis partes, quæ uere sunt eius partes. Aggrauatur autem hæc, quapropter & deterius operantur, propter humiditatum excessum.

18 Per tempora anni, uere quidem & prima æstate pueri, & qui hos sequuntur etate, optime degunt, et sani sunt maxime: estate vero & autumnus usque ad aliquid, sene: reliquum, & hyeme, qui medium etatem habent.

Non solum in ætatibus, uerum & in omnibus alijs, quæ secundum temperaturam, uel modice se habent, uel immodice si quis sermonem in hoc loco Hippocratis examinauerit, uerum inueniet. Naturis siquidem, ætatibus & regionibus bene temperatis optimum tempus est, quod optimam habet temperiem: cum eum, quo præditæ sunt, habitum non permutari, sed conseruari desiderent, quoniam omne, quod est, à similibus quidem conseruatur, à contrarijs autem transmutatur. Quare puerorum ætas, adhuc autem magis adolescentium (hæc enim est omnium ætatum optima) uere optime degunt: & eadem ratione quæcunque uel regiones, uel naturæ sunt bene temperatae. Adiunxit autem ueri principium æstatis Hippocrates, in latum extendens uniuscuiusque theorematis utilitatem. Magis autem exquisitus sermo fuisset, si ita scripsisset: Adolescentes uere, pueri æstatis principio optime degunt. In senibus uero propter temperaturæ frigiditatem ætas utilissima est: sicuti ijs, qui in ætatis uigore consistunt, hyems maxime confert. Hæc enim contraria est illi, quæ in his sit ex bilis multitudine, intemperaturæ. Sic & naturarum, biliosiores quidem hyeme optime degunt: pituitosores autem, æstate: bene autem temperatae, uere. Similiter & regiones, quæ quidem sunt bene temperatae, optimum uer habent ex alijs uero frigidæ æstatem, hyemem uero calidæ. Iam uero pessima tempora unicuique ætati atque naturæ & regioni, ex ijs, quæ dicta sunt, possumus inuenire. Nam pessima sunt optimis maxime contraria. Eadem ratione & media inuenies inter optima & pessima. Illud præterea animaduertere opertet, quod uer quidem optimum dicitur esse adolescentibus, alijs uero omnibus medium: Nec enim optimum est, neque pessimum. Sic & ad naturas & regiones se res habet. Autumnus omnibus uerique malus est, ætatibus naturis, ac regionibus. Ex ipsis tamen per autumnum minus, quam alijs, calidæ & humidæ lœduntur.

19 Morbi omnes quidem in omnibus temporibus sunt, quidam uero magis in quibusdam ipsorum & sunt & excitantur.

Si ambientis aeris temperatura sola esset morborum causa: tūc omnes quolibet tempore illos morbos pateremur, qui sunt accommodati naturæ temporis. Nunc uero, cum etiam ob errata, quæ in uictu contingunt, morbi siant: omnes quidem in omnibus temporibus sunt, plures uero in singularibus temporibus naturæ temporis accommodati. Non parum autem in his confert & differentia naturarum. Nec enim similiter ab eadem causa calidum corpus, ut frigidum offendit aptum est, uel humido, ut siccum: nec temperatum & qualiter istis, nec illis quæ secundum aliquam qualitatem coniugationem à bono temperamento recedunt, ut antea diximus.

20 Vere etenim furores, & atræ biles, & morbi comitiales, & profluvia sanguinis, & angina, & grauedines, et raucedines, & tufses, & lepre, & impetigines, & utiligines, & pustulæ ulcerosæ plurimæ, & tuberculæ, & articulorum morbi.

Et quo modo antea recte ab eo dictum uideretur, Ver autem saluberrimum, & minime mortiferum, cum multæ in eo siant passiones: Videtur siquidem magis quodlibet tempus adæquare morborum, quos generat uarietate. Furores etenim, & atræ biles, & morbi comitiales, & anginae sunt morbi autumnales: grauedines autem, & raucedines, & tufses, sunt hyemales. De æstate autem ipse deinceps dicit communionem eius ostendens ad uer: Æstate uero quædam horum, hoc est prius dictorum in uere: Ex superabundâti autem, præter alia tempora, uer profluvia sanguinis, lepras, impetigines, utiligines, pustulas ulcerosas plurimas efficit, tuberculæ, & articulorum morbos. Sed certe hæc, quæcunque sunt uerni temporis propria, omnia periculo uacant: tantumq; absunt, ut Aphorismum illum falsum ostendant, in quo dixit: Ver autem saluberrimum, & minime mortiferum: ut potius ipsum uideantur confirmare. Nam hoc ipso tempore profundum corporis expurgatur uitiosis humoribus à partibus principalibus ad cutem peruenientibus. Sic igitur & lepræ, & utiligines, & impetigines, & pustulæ quædam ulcerosæ multæ generantur. Alio uero modo in tuberculis, & articulorum morbis, profundum corporis expurgatur, uitiosis humoribus ad loca uiliora transpositis. Quod autem profluvia sanguinis, & multitudinem & uitium humorum euacando, cohibeant morbos, qui ex ipsis oriuntur, perspicuum existit. Si uero aliquod corpus bonos humores habet, uernum tempus excipiat: hoc seruat saluberrimum, nihil innouat ex propria natura: nō sic ætas, uel autumnus, uel hyems. Hæc enim tempora est purum corpus, & omni uacans reprehensione suscipiant: illa flauam bilem ultra modum generare solet, hic atram, hyems uero pituitam. Tale quiddam enim uere contingit, quale in exercitationibus eueniens uidemus. Etenim hæc quoque sunt saluberrimæ. Verum, si hominem uel pituita, uel flauabile, uel atræ, uel ipso etiam sanguine plenum, uolueris ad exercitationem perducere: aut ei morbum comitiale, aut apoplexiæ efficies exercitatione: aut, si hæc mala non eueniens, periculum imminet, ne rupto aliquo in pulmone uafe, in morbum incidat insanabilem. Multi uero cum febricitare cœpissent: propter exercitationes acutissimis morbis fuere correpti. Quibus uero uice purgationis